

Sygn. akt II K 60/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Wildowicz

Protokolant: Martyna Żywicka

po rozpoznaniu w dniach 15 kwietnia i 20 maja 2019 r. sprawy:

S. K., syna B. i M. z domu S., urodzonego (...) w L.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 sierpnia 2018 roku w B. przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci 1,94 grama netto ziela konopi innych niż włókniste,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. oskarżonego **S. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2019 r., poz. 852) skazuje go na **karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;**

II. na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci ziela konopi innych niż włókniste szczegółowo opisanego w wykazie nr (...) na karcie 60 akt sprawy i zarządza jego zniszczenie;

III. na mocy art. 63 § 1 i § 5 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu zatrzymanie w dniu 28 sierpnia 2018 r. od godziny 12.30 do godziny 15.35 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł. (sześćdziesięciu złotych) tytułem opłaty oraz kwotę 336,21 zł. (trzystu trzydziestu sześciu złotych i dwudziestu jeden groszy) tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Sędzia:

Sygnatura akt II K 60/19

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. K. jest koszykarzem. W 2018 roku zamieszkiwał w B. przy ul. (...). W dniu 28 sierpnia 2018 r. w miejscu jego zamieszkania funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w B. przeprowadzili przeszukanie, w wyniku którego, w pokoju zajmowanym przez S. K., ujawnili środek odurzający w postaci 1,94 grama netto ziela konopi innych niż włókniste, który stanowił własność S. K..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego S. K. (k. 19 - 19v), zeznania świadków B. P. (k. 88v - 89), D. D. (k. 89), M. D. (k. 89-89v) i R. S. (k. 89), a także notatki urzędowe (k. 2, 3), protokół przeszukania (k.

5 - 8), protokół użycia testera narkotykowego (k. 12), protokół oględzin rzeczy (k. 13-14) oraz opinię z zakresu badań chemicznych (k. 56 - 57v).

S. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że środki odurzające, które zostały znalezione przez policjantów w mieszkaniu, które zajmuje, nabył na początku sierpnia 2018 r. w P., przebywając na koncercie. Około 15 sierpnia 2018 r. przyjechał do mieszkania w B. z J. i przywiózł ze sobą 3 gramy ziela konopi. Około 1 grama wypalił w tym mieszkaniu, pozostało mu około 2 gramów, które trzymał w szafce zapakowane w opakowaniu po jogurcie greckim. Przyznał, że marihuana, którą ujawnili funkcjonariusze podczas przeszukania mieszkania, należy do niego i używał jej wyłącznie dla własnych potrzeb (k. 19 - 19v).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wina i okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie budzą jakichkolwiek wątpliwości.

Bezspornym w sprawie było, że S. K. w sierpniu 2018 r. zamieszkiwał w B. przy ul. (...).

Poza sporem było również to, że w dniu 28 sierpnia 2018 r. funkcjonariusze z Komendy Powiatowej Policji w B. dokonali przeszukania w/w lokalu i w pokoju zajmowanym przez oskarżonego, w szafce, ujawnili zawiniątko z pozłotka wewnątrz wypełnione suszem roślinnym koloru zielonego (por. k. 5 - 7 - protokół przeszukania). Z opinii z zakresu badań chemicznych wynika, że zabezpieczona substancja ważyła 1,94 grama i była zieleń konopi innych niż włókniste (k. 56 - 57v - opinia). Zdaniem Sądu powyższa opinia która jest pełna, jasna i rzeczowa i dlatego zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu nie mogło budzić jakichkolwiek wątpliwości to, że przedmiotowy środek odurzający należał do S. K., co wynika w głównej mierze z jego wyjaśnień.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że oskarżony już w czasie czynności przeszukania oświadczył funkcjonariuszom, iż ujawnione narkotyki stanowią jego własność (k. 6). Następnie, podczas przesłuchania, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz szczegółowo opisał okoliczności dotyczące posiadania przedmiotowego środka odurzającego (k. 19 - 19v). Zdaniem Sądu oświadczenia i wyjaśnienia S. K. należało uznać za w pełni wiarygodne i zasługujące na uwzględnienie. Przede wszystkim z pozytywnym skutkiem podają się weryfikacji przez pryzmat zasad logiki, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Podkreślić należy, że oskarżony w żadnym momencie nie kwestionował faktu, iż narkotyki należały do niego ani nie sugerował, że mogłyby stanowić własność innej osoby. Brak było również podstaw do przyjęcia, że S. K. miał jakiegokolwiek powody by bezpodstawnie siebie obciążać. Nie ujawniły się również jakiegokolwiek okoliczności, które mogłyby wpłynąć na jego sferę motywacyjną, co do treści złożonych wyjaśnień. Oskarżony jest osobą dorosłą, cechującą się doświadczeniem życiowym, a więc miał pełne rozeznanie i świadomość, co do prezentowanego stanowiska w sprawie, tym bardziej, że nie pojawiły się okoliczności, które mogłyby wskazywać na brak swobody jego wypowiedzi.

Z zeznań funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w B. B. P. (k. 88v - 89) oraz D. D. (k. 89) dokonujących przedmiotowego przeszukania wynika, że S. K. w żadnym momencie nie kwestionował, iż ujawnione narkotyki należą do niego.

W ocenie Sądu zeznania B. P. i D. D. są wiarygodne. Są one bowiem spójne i wzajemnie się uzupełniają dlatego Sąd uznał je za wartościowy materiał dowodowy, który mógł stanowić podstawę ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie. Podkreślić należy, że funkcjonariusze nie znali wcześniej oskarżonego, a w dniu zdarzenia zetknęli się z nim wykonując rutynowe czynności służbowe, i nie mieli żadnego powodu, by go pomawiać i przedstawić przebieg zdarzeń niezgodnie z rzeczywistością.

Okoliczności przedmiotowego przeszukania wynikają również z zeznań M. D. (k. 89 - 89v) i R. S. (k. 89v). Świadczenie wskazało także, że w weekend poprzedzający przeszukanie, w mieszkaniu tym obecny był R. A.. Jednocześnie świadkowie nie dostarczyli właściwie żadnej wiedzy o właścicielu ujawnionych w mieszkaniu narkotyków.

W toku postępowania w charakterze świadka przesłuchany został również R. A.. Z jego zeznań (k. 89v - 90) wynika, że ujawnione środki odurzające należą do niego, a nie do S. K.. Świadek podał, że kilka dni przed przeszukaniem przebywał w pokoju zajmowanym przez oskarżonego, wspólnie spożywali alkohol. W pewnym momencie, wykorzystując nieobecność kolegi, zostawił marihuanę w ilości około 2-2,5 grama w szafce, umieszczając je w jakimś pustym pojemniku. Wskazał, że mieszka z rodzicami i dlatego bał się narkotyki zabrać do swego domu. Wiedział jednocześnie, że S. K. miał jakieś problemy z posiadaniem narkotyków ale pomimo tego postanowił je u niego zostawić. Podkreślił, że zamierzał zabrać je przy następnym spotkaniu.

W ocenie Sądu zeznania R. A., w których przekonywał, że ujawnione środki odurzające stanowiły jego własność, są zupełnie niewiarygodne. Zdaniem Sądu świadek, jako kolega oskarżonego, zdecydował się pomóc S. K. w uniknięciu odpowiedzialności karnej. Wniosek taki jest tym bardziej zasadny, że R. A. doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że oskarżony wchodził wcześniej w konflikt z prawem w związku z posiadaniem narkotyków i mógłby mieć przez to dodatkowe problemy, w tym również dotyczące aktualnego zatrudnienia, a świadek nie był nigdy karany i pozostaje osobą bezrobotną, w związku z czym pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej byłoby w jego przypadku mniej dolegliwe (S. K. dopuścił się aktualnego czynu w okresie próby). Uwadze Sądu nie umknęło również, że oskarżony - po ujawnieniu w jego mieszkaniu narkotyków - miał czas na uzgodnienie z R. A. wersji zdarzenia zaprezentowanej przez świadka, tym bardziej, że kontaktowali się ze sobą po przeszukaniu. Podnieść również należy, że wersja zdarzeń prezentowana przez świadka stoi w całkowitej sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego, który w toku całego postępowania nie zmienił swojego stanowiska. S. K. w żadnym momencie nie kwestionował faktu posiadania narkotyków, a wiedział przecież o swojej uprzedniej karalności. Zdaniem Sądu podawane przez R. A. okoliczności stoją również w sprzeczności z zasadami logiki i wskazaniem wiedzy. Mimo, że świadek obawiał się przechowywania narkotyków w swoim domu, to jednak zdecydował się je nabyć, nie wiedząc przecież, iż będzie miał możliwość zostawienia ich u kolegi.

Reasumując, opisane wyżej dowody uzupełniają się i tworzą logiczną całość, nie pozostawiając zdaniem Sądu jakichkolwiek wątpliwości, co do tego, że S. K. dopuścił się zarzucanego mu czynu. Dowody te potwierdziły, że w dniu 28 sierpnia 2018 roku w B. przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci 1,94 grama netto ziela konopi innych niż włókniste. Swoim zachowaniem wyczerpał więc znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności jest odpowiednia biorąc pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, a także warunki i właściwości osobiste sprawcy. Nadto jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i zawinienia oskarżonego.

Okolicznością obciążającą jest niewątpliwie to, że S. K. był już karany sądownie, w tym za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (k. 31, 35-55, 75). Okolicznością łagodzącą było z kolei to, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, opisał okoliczności jego dokonania i przez to nie utrudniał toczącego się postępowania.

Niewątpliwie występki, którego dopuścił się S. K. cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości i wysoki stopień zawinienia. Wskazać należy, że naczelnym celem ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest ochrona społeczeństwa przed plagą narkomanii i jej zapobieganie. Tym samym dobrem chronionym tą ustawą jest zdrowie społeczne, rozumiane jako stan zdrowotny wszystkich członków, a zatem ogółu społeczeństwa. S. K. zachowaniem swoim dopuścił się zamachu na w/w dobro prawne i należało to ocenić jako wysoce szkodliwe. Ponadto oskarżony mając możliwość zgodnego z prawem zachowania, nie będąc przez nikogo zmuszanym, zdecydował się popełnić przestępstwo.

Przy wymierzaniu oskarżonemu kary pozbawienia wolności Sąd wziął także pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, które winna spełniać ta kara. Zdaniem Sądu orzeczone kary zapobiegnie w przyszłości ponownym czynom oskarżonego i będzie oddziaływać na niego wychowawczo, ponadto ukształtuje wyobrażenie społeczeństwa o konieczności przestrzegania norm prawnych i nieuchronności kary. Kierując się wyżej wskazanymi przesłankami Sąd uznał, że orzeczone kary będzie stanowiła dolegliwość adekwatną do charakteru czynu i uświadomi sprawcy jego społeczną szkodliwość oraz skłoni go do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego.

W przypadku S. K. możliwość warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności została wyłączona albowiem był on wcześniej skazany na karę pozbawienia wolności (art. 69 § 1 k.k.).

Kierując się dyspozycją art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonego w toku postępowania środka odurzającego i zarządził jego zniszczenie.

Kierując się dyspozycją art. 63 § 1 i § 5 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie, tj. w dniu 28 sierpnia 2018 r. od godziny 12.30 do godziny 15.35.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 627 k.p.k., a o opłacie na mocy art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.).

Sędzia: